Атомник України

№18 (1117) 27 жовтня 2022 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

ЗАПОРІЗЬКА АТОМНА ЕЛЕКТРОСТАНЦІЯ: ЗАКЛИКАЄМО ДО НЕГАЙНИХ ДІЙ

Звернення молоді ФПУ

Ми, Молодіжна рада Федерації профспілок України, звертаємось до усіх наших братів і сестер з міжнародних профспілкових організацій!

Російська федерація здійснює жорстокий тероризм на території нашої країни, вбиває людей, нищить цивільну інфраструктуру, лікарні, школи, дитячі садки, бомбардує енергетичну систему країни, намагаючись залишити населення країни без тепла і світла напередодні зимового періоду.

Особливу тривогу викликає факт захоплення ядерних об'єктів України, з метою шантажу усіх країн європейського континенту. Найперше це стосується захоплення військовими рф Запорізької атомної електростанції, яка має в шість раз більшу потужність, ніж мала Чорнобильська АЕС. Це явний прецедент ядерного ТЕРОРИЗМУ з боку російської федерації, що несе загрозу ядерної катастрофи, наслідки якої будуть непередбачувані не тільки для України, а й для усіх країн ЄС та на глобальному рівні.

Наші колеги, які проживають у м. Енергодар, працюють під фізичним та психологічним тиском окупантів. Десятки людей викрадені та піддаються тортурам, вбиті російськими окупантами. Місто обстрілюють з метою підвищення тиску на міжнародне співтовариство.

Ми закликаємо та ВИМАГАЄМО у міжнародної профспілкової спільноти звертатись до урядів країн щодо:

1. Надання Україні необхідних засобів протиповітряної та протиракетної оборони для забезпечення енергетичної та ядерної безпеки як України, так і всього європейського континенту.

2. Визнання росії державою-терористом.

3. Підтримки вимог України та МАГАТЕ щодо створення Зони безпеки навколо ЗАЕС та негайного виведення російських військ з території ЗАЕС і міста Енергодара, з поверненням повного контролю вказаних територій українській державі.

4. Запровадження санкційних пакетів для Ірану та підсилення санкційного тиску на республіку Білорусь, які беруть безпосередню участь у війні проти України.

Закликаємо до негайних дій!

Генеральному директору Міжнародного агентства з атомної енергетики, МАГАТЕ, Рафаелю Маріано Гроссі

Про Запорізьку атомну електростанцію в Україні

Шановний пане Гроссі!

Ви дуже добре обізнані з ситуацією, що склалася на ЗАЕС в Україні. Атомники, яких представляє наша членська профспілкова організація, зазнали надзвичайного тиску, змушені працювати в умовах окупації.

Викрадення провідних співробітників додає ще більшої стурбованості. Як і вимоги російської окупаційної влади до працівників підписати нові контракти, в іншому випадку вони можуть втратити роботу. Це неприпустимо.

Ми просимо вас втрутитися в ситуацію з російською владою, висловити протест і співпрацювати з МОП та Генеральним Секретарем ООН, щоб донести через них повідомлення про те, що це не російські території, та навіть на російській території така поведінка щодо працівників залишається неприйнятною.

Дякую за вашу роботу. Поведінка окупантів справді брутальна, і наші колеги побоюються за своє життя, оскільки росія показала, що страчує людей, які їй не до вподоби.

З повагою,
Ян Віллем Гудріаан,
Генеральний Секретар EPSU

EPSU
EUROPEAN PUBLIC SERVICE UNION

International Atomic Energy Agency, IAEA
Rafael Mariano Grossi, Director General
Vienna International Centre
PO Box 100
1400 Vienna, Austria

Also by email via the IAEA office in Geneva
iaeage@unog.ch

Ref. JWG/cb

Brussels 19 October 2022

Re: Zaporizhzhia Nuclear Power Plant in Ukraine

Dear Mr Grossi,

You are very well aware of the situation in the ZNPP in Ukraine. The nuclear workers represented by our affiliated union of nuclear workers have been under extreme pressure having to work under the conditions of occupation.

The kidnapping of leading staff members adds further concern. As do the demands of the Russian occupying authorities to ask workers to accept new contracts or otherwise lose their job. This is not acceptable.

We ask you to intervene with the Russian authorities expressing concerns and work with the ILO and the UNSG to get the message across that these are not Russian territories and even then this behaviour to workers remains unacceptable.

Thank you for your work. It really is brutal behaviour of an occupying force and our colleagues fear for their lives as Russia has shown it executes people who do not comply.

Yours sincerely,

Jan Willem Goudriaan
EPSU General Secretary

ПРОФСПІЛКОВЕ НАВЧАННЯ

Данія: усі стосунки між роботодавцями і працівниками регулюються угодами

«Система колдоговірного регулювання у Данії, моніторинг та виконання. Зміст колдоговору», — такою була назва чергової сесії україно-данського профспілкового проєкту, яка відбулася 18 жовтня. Участь у проєкті беруть представники Профспілки 3F (Данія), Атомпрофспілки та Укрелектропрофспілки (Україна).

Тренер сесії Пер Леман (Данія), який, до речі, був чотири рази в Україні, має більш як 30 років стажу профспілкової роботи у секторі розробки тренінгів та підготовки профспілкових навчальних програм, а тому розповів детально, з цікавими прикладами, про данську модель колективного регулювання.

Навчальна сесія відбулась у форматі «форсованого» діалогу: питання і відповіді. Питань і уточнень у українських профспілковців до колеги з Данії було дуже багато, оскільки колдоговірне регулювання в Данії значно відрізняється від українського, і є одним з найефективніших у Європі.

Особливість трудового регулювання в Данії — тут немає жодного окремого закону про зайнятість. За словами Пера Лемана, деякі закони лише дотично стосуються сфери праці. У країні 2 900 мільйонів працівників з 5,5 мільйона населення. З них більшість зайняті у приватному секторі. Усі стосунки між роботодавцями і працівниками регулюються угодами, індивідуальними або колективними. Усі угоди укладаються відповідно до закону про угоди та контракти, згідно з яким їх зміст не повинен порушувати національного законодавства.

(Закінчення на 2-й стор.)

ЦИНІЧНА БРЕХНЯ РАШИСТСЬКОЇ ПРОПАГАНДИ

Інспектори МАГАТЕ відвідають два українські ядерні об'єкти

Міжнародне агентство з атомної енергії (МАГАТЕ) готується проінспектувати два українські ядерні об'єкти на тлі заяв росії про розробку Україною «брудної бомби». Про це повідомив гендиректор МАГАТЕ Рафаель Гроссі.

«МАГАТЕ інспектувало один із цих об'єктів місяць тому. Всі наші висновки узгоджувалися з деклараціями України про гарантії. Жодної незаявленої ядерної діяльності або матеріалів там не виявлено», — повідомив він.

МАГАТЕ готується відвідати ядерні об'єкти найближчими днями. Метою візитів є виявлення будь-якої можливої незаявленої ядерної діяльності та матеріалів, — зазначили в агентстві.

Інспекція буде здійснюватися на запит України. Нагадаємо, що міністр закордонних справ Дмитро Кулеба 24 жовтня провів розмову з гендиректором організації Рафаелем Гроссі, під час якої запросив МАГАТЕ в Україну.

Д. Кулеба запропонував надіслати експертів на мирні об'єкти в Україні, які росія описує як місця розробки «брудної бомби».

Довідково. «Брудна бомба» — це концепція зброї, що поєднує в собі звичайну вибухівку та радіоактивний матеріал. Міністр оборони росії сергій шойгу 23 жовтня у телефонних розмовах із главами Міноборони Франції, Великої Британії й Туреччини заявив, що Україна нібито готує провокації із застосуванням «брудної бомби».

Уряди Сполучених Штатів, Великої Британії та Франції спільно засудили такі заяви росії, а також наголосили на продовженні підтримки України у війні.

В американському Інституті вивчення війни (ISW) вважають, що росія заявами про намір України застосувати «брудну бомбу» хоче сповільнити або зупинити військову допомогу від Заходу. Оскільки рф стикається з невдачами на полі бою.

На заяви шойгу відреагували і в Україні. Президент Володимир Зеленський у відеозверненні сказав, що «всі добре розуміють, хто є джерелом усього брудного, що тільки можна уявити в цій війні».

ЗАХИСНИКИ ЗІ СхідГЗК

Директорська броня

Як відомо, керівники великих або стратегічних підприємств під час війни мають так звану бронь або відстрочку від мобілізації, але директор Новокостянтинівської шахти ДП «СхідГЗК» Сергій Амброзьєв таки пішов добровольцем на фронт і брав безпосередню участь у звільненні Харківської області під час контрнаступу українських військ. Ми встигли поспілкуватися з ним під час короткочасної відпустки додому.

— Сергію Олеговичу, ви потрапили на фронт дуже несподівано, адже мали броню. Ви доброволець?

— Можна сказати і так. Дійсно, я директор Новокостянтинівської шахти, воюю. Був мобілізований 5 травня. Скористався обставиною, тобто листом від міністра оборони Рєзнікова, в якому перелічені дефіцитні для ЗСУ спеціальності, зокрема й танкісти. 18 років тому я проходив службу танкістом, потім був на контракті, звільнився і став гірником, пройшов шлях від буровика до керівника підприємства.

— Яка вам техніка дісталася зараз?

— Танк Т-72. Ці машини нам передала Чехія у вигляді допомоги. Відверто кажучи, їхній стан не завжди задовільний, адже вони були на консервації, гума-ущільнення виходили з ладу, тому необхідно було, як ми кажемо, гратися.

— Я бачив фото вашого екіпажу бойової машини. Розкажіть про нього.

— Екіпаж танка — три людини: механік-водій, навідник і командир танка — це я.

— Один молодий танкіст «зразка» 2014 року розповідав мені, що в танку воювати дуже страшно.

— Не страшно, бо ми зараз дуже вмотивовані. Будь-який український воїн, який перебуває там, умотивований настільки, що ніякі гроші нічого не означають, бо ти воюєш за свою землю і за своїх дітей.

— А противник як озброєний, саме по вашому напрямку?

— Скажу відверто, вони озброєні дуже добре. Ми віджимали їхні танки під час контрнаступу в Харківській області, в якому безпосередньо брали участь. Йшли на Куп'янськ і бачили, як вони кидали техніку, тому могли побачити на власні очі, як вони готувалися до цієї війни. У них танки 2020 року випуску! Двадцятого, розумієте? Але таке враження, що вони розраховували на російське «авось».

(Закінчення на 2-й стор.)

ДОЛАЄМО ВОРОГА РАЗОМ!

Енергоатом продовжує допомагати захисникам України

21 жовтня 2022 року підрозділ аеророзвідки «Люфтваффе» 129-ї окремої бригади територіальної оборони отримав від ДП НАЕК «Енергоатом» та його первинної профспілкової організації автомобіль для виконання бойових завдань і три комплекти шин високої прохідності.

ЗАХИСНИКИ ЗІ СхідГЗК

Душа на небесах

У середині серпня у Кропивницькому секторі соцмереж розійшлося повідомлення про загибель 9 числа на фронті під Донецьком Сергія Черната. Але офіційного повідомлення про смерть мого доброго знайомого по роботі на Інгульській шахті немає, тому нічого не відомо і про дату поховання…

Про нього важко писати у минулому часі, наскільки Сергія було багато в нашому спілкуванні, та й не лише в нашому. Це, що називається, душа колективу, його було чути і помітно завжди і всюди. Тим більше що він довгі роки працював на посаді казначея профкому шахти — його дійсно знали всі.

Високий і худорлявий, він видавався набагато молодшим за свої роки (народився у 1974 році), можливо, ще й тому, що завжди був з молоддю, тягнувся до неї, брав активну участь в діяльності молодіжної організації СхідГЗК. Веселий і креативний, тому став автором жартів команди «Веселих і дотепних» Інгульської шахти, яка у 2006 перемагала на змаганнях Атомпрофспілки, тобто стала кращою серед підприємств ядерної енергетики та промисловості України. У спілкуванні Сергія завжди було багато жартів, ще 8 серпня він виставляв їх на своїй сторінці у Фейсбуці. Але в розмовах, тим більше у віршах, він шукав відповіді на філософські запитання. Шукав себе, як то кажуть.

Сергій брав активну участь в поетичних батлах і вечорах, які влаштовувалися у Кропивницькому. Його вірші не можна було назвати досконалими, він часто звертався до мене за порадою перед виступами, але в його творах завжди була глибина і бажання знайти відповіді на вічні запитання. Він любив життя, умів підтримати розмову в компанії, під хорошу розмову міг затриматися ледь не до ранку. Через це я порівнював його з французьким поетом Франсуа Війоном, який любив життя більше, ніж суворі правила сучасного суспільства. А ще він мав дивні, як на його темперамент, захоплення — моделювання кораблів і вирощування дерев у техніці «Бонсай» — заняття, які потребують уваги, терпіння і часу.

Дійсну службу Сергій проходив уже в українській армії, в Криму, через що вважав його окупацію особистою образою. Сталося так, що його посаду скоротили минулого року, а вже у березні 2022 року сержант Чернат пішов до військкомату, щоб взяти до рук зброю. 9 серпня загинув поблизу села Мар'ївки під час нещадного і безперервного артилерійського обстрілу. Це коли почергово змінюються види озброєння — після гармат починають танки, за ними вступають міномети і гранатомети, і все починається спочатку. Кажуть, що снаряд потрапив прямісінько в окоп, де перебував Сергій…

Як про це не важко говорити, але протокол вимагає фізичного підтвердження факту загибелі у вигляді тіла або фрагментів чи генетичної експертизи. Поки цього немає, людина вважається зниклою безвісти, що дає хоч примарну, але надію. Тому ми сподіваємося на диво. І такі дива траплялися…

Сергій ПОЛУЛЯХ

Директорська броня

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Понавішували на танки якісь нові приціли, ще щось, усе ніби сучасне, а насправді вони нічим не відрізняються від старих «сімдесяти двійок».

Але різниця в мотивації. Ми, коли йдемо в бій, то нікого примушувати не потрібно, всі йдуть в єдиному пориві, а в них навпаки…

— Сергію Олеговичу, розкажіть про Харківський контрнаступ.

— Скажу відверто, вони не очікували, що ми підемо в наступ широким фронтом по всій області, і дуже злякалися. Почали втікати і залишили величезну кількість техніки і боєкомплектів.

— Тобто це правда про панічну втечу ворога, а не наша позитивна пропаганда?

— Так-так. Вони тікали! Бо розуміли, що таке широкий фронт, коли немає можливості сховатися праворуч чи ліворуч. На мою думку, росіяни були дуже самовпевнені, що вони найкраща армія світу, і навіть не дуже закопувалися. Пів року стояли, я не знаю, що вони робили, але великих укріпрайонів не було, бетонних споруд я не бачив. Ми зайшли на їхню ремонтну базу — просто бліндажі. Але все буквально обшите обрізною сосновою дошкою, і стіни, і стеля, чого ми собі дозволити не можемо.

— А чому?

— Нам не до цього, в наступі ми більше трьох днів на одному місці не перебували — весь час у русі, в боях.

— А ваше постачання, танкістам усього вистачає?

— Так. Можливо, є деякий дефіцит з одягом, а що стосується харчування — це безперебійно, навіть під час наступу, коли кухня може відстати, але наші українські сухпайки — найкращі, можна навіть прорекламувати. З харчуванням питань взагалі не виникало, як і з пальним чи боєкомплектом — усе вирішувалося на раз-два, на відміну від їхніх військ.

— Кажуть, у них старих танків тисячі.

— Я не бачив жодного старого, лише нові Т-72 і Б-3. Вони під час нашого наступу кидали їх через найменше пошкодження.

— І ви їх забрали?

— Так, але не лише танки, багато й колісної техніки.

— Тобто за рахунок трофеїв ви трішки нівелювали їхню перевагу в танках?

— Скажемо, що це російський ленд-ліз (сміється).

— А які наслідки окупації?

— Село Перемога, така символічна назва населеного пункту, де ми були, крайня точка — села просто немає, мабуть, не варто людям і вертатися. А щодо людей — Харківська область нас зустрічала радісно, а Донецька — якось обережно, поглядали з-під лоба.

— Ми скоро виженемо ворогів?

— Та, звичайно ж, виженемо! Хіба що не так швидко, думаю, це буде наступного року весною або літом. А потім з Перемогою повернемося додому, до виконання завдань, які держава буде ставити перед шахтою. Сподіваюся, після Перемоги робота відновиться. Але буде складно. У Краматорську вже, практично, немає машинобудівних заводів, які постачали шахтну техніку. Не знаю, як будемо відновлювати, але будемо!

Сергій ПОЛУЛЯХ

ПРОФСПІЛКОВЕ НАВЧАННЯ

Данія: усі стосунки між роботодавцями і працівниками регулюються угодами

(Закінчення. Початок на 2-й стор.)

Данські колективні угоди великі, докладні за змістом, містять від 80 до 250 сторінок, національні — до 350-ти. Формуються такі документи у консервативний спосіб — відповідно до усталеної традиційної практики, яка вже склалася у країні. Деякі принципи і розділи не змінюються протягом 60 років! Звичайно, є і нововведення, згідно з вимогою часу. Усі угоди публікуються онлайн, і кожен бажаючий може з ними ознайомитися. Щодо директив ЄС, вони пропонують данським роботодавцям мінімальний комплекс законів, що стосуються працівників, які не охоплені колективними угодами. До речі, самозайнятість у Данії дедалі більше стає «модним трендом» — усе більше охочих «працювати на себе». Їх наймають підприємства не як працівників, а як контакторів.

Пер Леман докладно розповів, як колективні угоди в Данії укладаються, поновлюються чи продовжуються і як забезпечуються. Про порушення працівник повідомляє голові профкому, той доносить ситуацію до керівництва. У разі відсутності позитивного рішення — профспілковий лідер вимагає зустрічі на рівні організації роботодавців. Відповідальність роботодавців за невиконання колдоговорів — великі штрафні санкції, які накладає держава. У разі невиконання угод передбачені і страйки, проте до страйків практично не доходить, що свідчить про те, що система примирення в Данії працює злагоджено.

Остання інстанція у разі вирішення трудового спору — Трудові суди, куди входить певна кількість відповідних міністерств. Функціонують такі суди з 1900 року. Зазвичай рішення виноситься на користь працівників. Працівник, який не охоплений колективними угодами, не може скористатися послугами Трудового суду. Це один із засобів стимуляції входження до профспілки. «Працівник може звернутися для вирішення свого питання до звичайного суду. Але тут юристи, по-перше, не зовсім обізнані з трудовим правом. Позивачу потрібен адвокат, доведеться платити великі кошти, й у звичайному суді — величезні черги. Є, щоправда, низка інших примирювальних інституцій. Але результативнішим для працівника є Трудовий суд, де організацію позову, юридичне супроводження й фінансову підтримку бере на себе профспілка», — зазначив Пер.

До речі, у Данії правила обрання голови профкому теж прописані в колективному договорі, і компетенції, і терміни. Деякі угоди передбачають два роки, деякі — чотири, інші — вибір голови профорганізації на постійній основі. Так само обирають і профспілкових представників з охорони праці. Дуже часто представники з охорони праці стають згодом головами профкомів.

Ще одна відмінність данського досвіду трудових відносин: нагляд і моніторинг за дотриманням на підприємствах охорони праці — цим займаються профспілки. Є створена державою спеціальна агенція з догляду за трудовим середовищем, але її представники дуже рідко інспектують підприємства, у деяких галузях їх не відвідують зовсім. Разом з тим, зазначає Пер Леман, й у Данії проблем в охороні праці багато, є травматизм, на жаль, є і смертність. Тому профспілки вимагають від держави більш дієвого моніторингу у сфері охорони праці.

Мабуть ніде, в жодній країні світу, не має можливості укладення на одному підприємстві такої кількості колективних угод, як у Данії. Пер Леман розповів, що залежно від галузі та виконуваних працівниками функцій в одній компанії кількість колдоговорів може сягати до 50! На одному підприємстві різні працівники мають свій окремий такий документ: електрики, водії, кваліфіковані, некваліфіковані, офісні працівники тощо.

Поширюється на всіх працівників колдоговір чи не поширюється — це також визначає угода. Є при цьому деякі спільні у колдоговорах положення: пенсійні заощадження — 15-18 відсотків, тривалість робочого часу (зараз це 37 годин на тиждень), правила повідомлення про звільнення — за 90 днів, відпустка 5 тижнів (у 60-ті роки це було 2 тижні), вихід на пенсію у 67 років, деякі обов'язкові заходи із забезпечення безпеки та з охорони праці тощо. У колективній угоді визначаються розміри сум, які можуть виплачуватися працівникам окрім зарплати: декретні (до речі, як жінкам, так і чоловікам), догляд за хворою дитиною (повна компенсація), доплата працівнику, якщо один із подружжя помер, доплати у разі травми, доплата за перекваліфікацію тощо. Працівник у Данії, дійсно, відчуває себе захищеним.

Наприкінці зустрічі Пер Леман висловив українським колегам слова підтримки: «Україна залишилася без стін перед ворогом. Але вірю у вас, українці, ви вистоїте. Сподіваюся знову з вами зустрітися, бережіть себе, але й не припиняйте виконувати завдання профспілок».

Лілія СОКОЛОВА

РОЗ'ЯСНЕННЯ

Трудові гарантії для членів добровольчих формувань територіальних громад

Сьогодні зусилля кожного задля Перемоги України дуже важливі і робота є для кожного. Тому держава передбачила безліч можливостей для участі у цьому непростому процесі: вступити до лав Збройних Сил України, стати частиною територіальної оборони, займатися волонтерством, долучитися до інформаційного війська тощо.

У цій статті окремо приділимо увагу саме **територіальній обороні та добровольчим формуванням територіальних громад (далі — ДФТГ).**

Законом України «Про основи національного спротиву» визначено територіальну оборону однією із складових національного спротиву поряд з рухом опору та підготовкою громадян України до національного спротиву.

У свою чергу, територіальна оборона містить три складові:

- **Військову** — органи військового управління, військові частини Сил територіальної оборони Збройних Сил України, інші сили і засоби сил безпеки та сил оборони, які залучаються до виконання завдань територіальної оборони.
- **Цивільну** — державні органи, органи місцевого самоврядування, які залучаються до територіальної оборони.
- **Військово-цивільну** — штаби зон (районів) територіальної оборони та ДФТГ, які залучаються до територіальної оборони.

Відповідно до законодавства добровольче формування територіальної громади – воєнізований підрозділ, сформований на добровільній основі з громадян України, які проживають у межах території відповідної територіальної громади, який призначений для участі у підготовці та виконанні завдань територіальної оборони в межах території відповідної територіальної громади.

Однією із відмінностей ДФТГ є можливість членства в них цивільних осіб.

Важливо! Членство у добровольчому формуванні не звільняє від обов'язку проходження строкової військової служби, військової служби за призовом під час мобілізації, на особливий період, військової служби за призовом осіб офіцерського складу, військової служби за призовом осіб із числа резервістів в особливий період.

Порядок створення ДФТГ, його завдання, а також приєднання до нього членів регулюється **Положенням про добровольчі формування територіальних громад** (постанова КМУ від 29.12.2021 №1449).

Як стати членом ДФТГ?

Членом добровольчого формування може бути громадянин України віком від 18 років, який проживає на території громади, де діє добровольче формування. Особа не може бути членом добровольчого формування у період проходження військової служби або служби у військовому резерві Збройних Сил чи інших утворених відповідно до закону військових формуваннях, служби в правоохоронних органах.

Також є встановлена вимога про необхідність проходження медичного, професійного та психологічного відборів особами, які висловили бажання стати членами ДФТГ.

Після висловлення громадянином України бажання стати членом ДФТГ та написання відповідної заяви на ім'я командира добровольчого формування з ним укладається контракт строком на три роки.

До складу добровольчих формувань територіальних громад не може бути зарахована особа, яка була раніше засуджена до позбавлення волі за вчинення тяжкого або особливо тяжкого злочину, крім реабілітованої, або має дві і більше судимостей за вчинення умисних злочинів.

Загалом основу добровольчих формувань територіальних громад складають громадяни України, які пройшли військову службу у Збройних Силах України та/або службу в інших військових формуваннях та правоохоронних органах.

Важливо! Також членами ДФТГ можуть стати громадяни України, які не проходили військову службу у Збройних Силах України та/або службу в інших військових формуваннях та правоохоронних органах після складення ними присяги добровольця територіальної оборони.

Форма контракту добровольця територіальної оборони затверджена Наказом Міноборони від 07.03.2022 №84.

Належність до ДФТГ підтверджує спеціальне посвідчення, яке визначає належність його власника до виконання військово-цивільного обов'язку в межах території територіальної громади.

На громадян України, зарахованих до складу добровольчих формувань територіальних громад, під час участі у підготовці та виконанні завдань територіальної оборони поширюється дія статутів Збройних Сил України.

Трудові гарантії для членів ДФТГ

Стаття 119 КЗпП прямо не вказує, що на добровольців територіальної оборони поширюються гарантії щодо збереження за ними робочого місця та середнього заробітку.

Проте це випливає зі ст. 24 Закону України «Про основи національного спротиву», в якій вказано, що соціальний і правовий захист військовослужбовців, які беруть участь у заходах підготовки та виконанні завдань територіальної оборони, здійснюється відповідно до Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей».

До того ж у Наказі Міністерства оборони України №84 «Про затвердження форми контракту добровольця територіальної оборони та посвідчення добровольця територіальної оборони» чітко вказано, що на добровольця, який уклав цей контракт, **поширюються гарантії соціального і правового захисту, передбачені Законом України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» та ст. 119 Кодексу законів про працю України.**

Таким чином працівники, які долучилися до добровольчих формувань територіальних громад й уклали контракти, мають бути увільнені від роботи на загальних підставах. Документами, що підтверджують участь у територіальній обороні, є контракт добровольця територіальної оборони, з яким необхідно ознайомити керівника підприємства та відділ кадрів. На працівників, що надали контракт, поширюються гарантії щодо збереження робочого місця, посади та середнього заробітку, якщо він виконує обов'язки добровольця територіальної оборони в робочий час (ч. 1 ст. 119 КЗпП).

Трудові ініціативи

Профспілки відповідно до Конституції України є єдиними організаціями, яким делеговано право на захист прав та інтересів трудящих!

АТОМНИЙ СПОРТ

ІСТОРІЯ ЦЕНТРАЛЬНОГО ФІЗКУЛЬТУРНО-СПОРТИВНОГО КЛУБУ «АТОМ УКРАЇНИ»

(Продовження. Початок у №8)

Почесне звання «Заслужений працівник фізичної культури і спорту України» присвоєно одному з керівників міського клубу боксу «Южноукраїнськ», тренерові-викладачу ККСС «Олімп» Борцю М.М. Микола Миколайович — особистість, відома не лише у рідному Южноукраїнську, а й далеко за межами міста. Талановитий педагог, добра, сильна духом, благородна людина. Він тридцять років успішно виховує южноукраїнських хлопчаків, які хочуть досягнути успіхів в одному з найпрестижніших видів спорту. Завжди привітний, уважний, він своєю мудрістю і досвідом, гарним знанням справи долає нові спортивні горизонти. Серед його вихованців майстри спорту міжнародного класу, майстри спорту, переможці та призери світових, європейських та всеукраїнських турнірів. Зі школи цього майстра виходять мужні атлети, справжні чоловіки.

У серпні в болгарському місті Обзор пройшов традиційний Міжнародний дитячо-юнацький фестиваль «Літо-2016», який зібрав понад 200 дітей з багатьох країн світу. Вихованки ККСС «Олімп» відділення художньої гімнастики Г. Петриченко, Г. Коленковська та А. Ющенко, випередивши команди Франції, Азербайджану, Росії та Білорусі, стали володарками Гран-прі фестивалю у номінації «хореографія».

Вараш бачив чимало боксерських турнірів. Але цей, тридцятий, присвячений 25-й річниці Незалежності України та 20-річчю НАЕК «Енергоатом», став найяскравішою спортивною подією року у місті атомників. За перемогу змагалися представники спортивних клубів 17 областей України, Києва, а також Молдови та Білорусі. Для багатьох цей турнір став сходинкою у великий спорт — саме тут, на вараському ринзі, на початку своєї кар'єри боксували юні спортсмени — майбутні олімпійські чемпіони Володимир Кличко та Василь Ломаченко, чемпіони світу серед професіоналів Володимир Сидоренко, Андрій Котельник, Денис Берінчик.

Пристрасті на боксерському ринзі, що охопили і спортсменів, і вболівальників, вирували впродовж чотирьох днів змагань. Переможці ювілейного турніру визначилися в десяти вагових категоріях і в одній із них першим був варашанин Тарас Радчук. Кубок М. Фрідмана було вручено кращому боксеру турніру, спортсмену з Кривого Рогу Ігорю Шевадзуцькому.

Волейбольна збірна Атомпрофспілки (тренери — Харченко С.І. та Сологуб О.В.) другий рік поспіль стала першою на турнірі XXI Всеукраїнської міжгалузевої спартакіади. Склад команди: А. Орловський, О. Олендер, І. Нікітчук, І. Галент, А. Чернюк, І. Маркевич (усі — ХАЕС), В. Кошовий, С. Дерев'янчук (обидва — СООП). Чемпіонкою спартакіади стала шахістка В. Сафронова (ХАЕС), призерами — В. Семенов (армспорт, ЗАЕС), В. Рудницький (гиря, ХАЕС), С. Чулков (гиря, ЗАЕС), Е. Ковальов (шахи, ЗАЕС).

Площа перед центральною прохідною Рівненської АЕС — традиційне місце проведення різноманітних урочистих заходів. На її пам'яті — велелюдна знакова подія освячення поліської атомної у червні 1993 року, численні флешмоби до Дня Прапора та Дня Незалежності України. А цього разу тут було дано старт велопробігу «З Україною в серці!», який пройшов дорогами чотирьох областей, на територіях яких розташовані українські АЕС, і був присвячений 20-річчю створення ДП НАЕК «Енергоатом».

Мета заходу — донести до населення основний месендж: незалежність України починається у наших серцях і базується на енергетичній та економічній міцності держави, пропаганді здорового способу життя та культурних цінностях. У кожному населеному пункті учасників велопробігу зустрічали з великим інтересом та хлібом-сіллю. У Нетішині місцеві волонтери організували екскурсію в Острозьку академію та замок князів Острозьких. Під час велопробігу спортсмени спілкувалися з жителями населених пунктів, була організована робота просвітницького майданчика з мультимедійною установкою. Старт пробігу, протяжність якого 780 км, було дано у Вараші, фініш — у Славутичі, де спортсменів зустрічали директор ВП «Атомремонтсервіс» Віталій Щикун та голова ППО Компанії Олексій Лич.

«АЕС: стабільність, надійність, перспектива» — під таким гаслом відбувся мотопробіг атомників-байкерів мотоклубу «Гориничі» Рівненської АЕС, присвячений 20-річчю ДП НАЕК «Енергоатом». Креативу заходу надала участь у ньому генерального директора РАЕС Павлишина П.Я., який власним прикладом підтримав ініціативу присвятити мотопробіг ювілею Компанії. За словами Павла Яремовича, метою пробігу була просвітницька діяльність та популяризація безпеки атомної енергетики.

13 жовтня спортивна громада Жовтих Вод відзначила 90-річний ювілей найстаршої легкоатлетки країни — Кокіної В.Я., яка за 33 роки своїх виступів у спорті понад 600 разів виходила на старти ветеранських забігів. Чемпіонка Європи з бігу на 800 метрів, багаторазова чемпіонка України. У 72 роки встановила свій перший рекорд, а потім ще понад шістдесят разів поліпшувала ветеранські рекорди країни. Володарка двох світових, європейських та понад 60 національних рекордів на дистанціях від 100 метрів до 10 кілометрів. Свій останній рекорд України Владилена Яківна встановила в 90-річному віці, на пробігу в Києві.

Серед численних подарунків та нагород Кокіній В.Я. було вручено почесний знак — «Відзнака Атомпрофспілки» та диплом Національних рекордів Книги Гіннесса.

Здобутки року. Протягом року переможцями та призерами світових чемпіонатів та першостей стали: Л. Бабак, Д. Давидов (веслування, ЗАЕС), А. Комащук (фехтування, ХАЕС), С. Денисов, Л. Іщенко, О. Мушинський, О. Скрипальов (пауерліфтинг, усі — ЮУАЕС), Р. Топоркова (пауерліфтинг, ЗАЕС), С. Соколовський (сумо, ЗАЕС), С. Марченко (армліфтинг, СООП), С. Шостацький (пауерліфтинг, РАЕС). Призерами Європейських чемпіонатів та першостей: Д. Кряж (веслування, ЗАЕС), А. Комащук (фехтування, ХАЕС).

2017 рік

25-річчя створення Центрального фізкультурно-спортивного клубу «Атом України» відзначили спілчани. Голова Атомпрофспілки Матов В.О. привітав зі святом фізкультурний актив галузі: «За 25 років наш спортивний клуб пройшов шлях становлення, розвитку та зміцнення. І кожен з цих етапів був наповнений глибоким змістом та підтвердив правильність зусиль профспілкових та господарських керівників, які за складних умов розбудови Профспілки прагнули залучити якомога більше працівників та членів їхніх сімей до занять фізкультурою і спортом та зробити їх неодмінним повсякденним атрибутом здорового способу життя. Хочу подякувати фахівцям, тренерам, спортсменам і ветеранам за відданість справі та високий професіоналізм і побажати їм міцного здоров'я та нових досягнень».

Своє 25-річчя відзначив і Спортивно-оздоровчий комплекс Запорізької АЕС, до складу якого входять дитячо-юнацька спортивна школа, водно-спортивна база та плавальний басейн. У дитячо-спортивній школі шість відділень: плавання, греблі на байдарках та каное, шахів, вільної боротьби, волейболу та футболу. Є також сектор оздоровчої та спортивної роботи, завдання якого — залучення до занять фізичною культурою персоналу атомної станції та жителів міста.

…У спортивному комплексі працюють три заслужені тренери України та вісім – вищої категорії. Значна увага приділяється розвитку масового спорту. З 2001 року проводиться спартакіада підприємства, в якій беруть участь понад чотири тисячі працівників. СОК ЗАЕС є центром спортивного життя міста Енергодара.

25-29 травня 25-річчю ЦФСК «Атом України» була присвячена XXV ювілейна Спартакіада Атомпрофспілки, що відбулася у приморському селищі Коблевому на Миколаївщині. На урочистому відкритті Спартакіади чимало фізкультурних працівників, спортсменів, ветеранів та активістів спорту було відзначено нагородами Президії Атомпрофспілки та ППО НАЕК «Енергоатом». Знаком «Відзнака Атомпрофспілки» нагороджені Діброва В.М. (ЗАЕС), Карп'юк В.Ю. (ХАЕС), Саворона В.В. (РАЕС), Степанцов О.І. (ЮУАЕС), Почесною грамотою — Абрамов Д.В. (КІЕП), Кузьмич М.М. (РАЕС), Сологуб О.В. (СООП).

Дві нові спортивні нагороди презентував на святі у Коблевому голова ППО НАЕК «Енергоатом» Лич О.В. — медаль та знак «За спортивні досягнення» трьох ступенів, якими будуть нагороджуватися спортсмени та тренери за успішні виступи на Олімпійських іграх, чемпіонатах світу та Європи. Першими володарями нової спортивної нагороди стали: срібна призерка Олімпійських ігор 2016 року з фехтування А. Комащук (ХАЕС), учасниця двох Олімпіад, багаторазова переможниця світових та європейських змагань з плавання Г. Дзеркаль (ЮУАЕС).

Ще одну нову профспілкову спортивну нагороду ППО «Енергоатом», почесний знак «За спортивні заслуги», отримали 37 активістів фізичної культури і спорту. Серед них — заступники генеральних директорів АЕС, керівники фізкультурних організацій, ветерани спорту та інші. Переможцями ювілейної Спартакіади стали колективи ХАЕС, СООП, ЗАЕС — перша група та ЧАЕС, ЧООП, КІЕП — друга група.

7-12 червня спортивна делегація ДП НАЕК «Енергоатом», яку очолював голова ППО ХАЕС Гук М.В., у болгарській Варні взяла участь у XIV Всесвітніх спортивних робітничих іграх. Українські атомники змагались у шести видах спорту і вибороли третє загальнокомандне місце — 6 золотих, 20 срібних та 6 бронзових медалей.

Чемпіони Ігор — жіноча шахова команда (О. Криволапова, О. Курносова, ЗАЕС), в особистих змаганнях: С. Тілінін (пляжна боротьба, ЗАЕС), О. Дозорцева (плавання, ЮУАЕС), М. Морозов (гирьовий спорт, ЮУАЕС), С. Чулков (гирьовий спорт, ЗАЕС).

У місті Вараші неабияку славу має спортивно-оздоровчий клуб «Пульсар», створений з ініціативи працівника АЕС Михайла Ковальчука. Спрямування вихованців клубу — підготовка до військових випробувань, виживання в екстремальних ситуаціях тощо. Походи в гори, занурювання з аквалангом, подолання смуги перешкод — лише невеличкий перелік з арсеналу засобів виховання молодого покоління.

У Раді ветеранів ВП ЮУАЕС нагородили 28 активних пенсіонерів-спортсменів, з яких десять — жінки. Усі вони – постійні учасники і призери спартакіади підприємства. Вручення почесних нагород і грошових заохочень було приурочено до Дня фізичної культури. Вийшовши на заслужений відпочинок, ветерани не залишилися осторонь життя семитисячного колективу атомників, а продовжують брати в ньому активну участь. Один із напрямів соціалізації старшого покоління — пропаганда здорового способу життя. Тільки цього року команда ветеранів успішно виступила у семи із шістнадцяти видів спорту спартакіади АЕС. Серед переможців спартакіади М. Бах (наст. теніс), Л. Сухиніна (шахи) і А. Д'яченко (спортивне орієнтування).

12-13 серпня на теренах Рівненщини відбулася справжня феєрія велоспорту — «Веломарафон 100 Веловат». Майже півтори сотні спортсменів-аматорів із різних куточків України змагалися за першість, долаючи відстань протяжністю понад сто кілометрів. Команда рівненських атомників дружньо вітала гостей з дирекції Компанії, а також Запорізької, Южно-Української, Хмельницької АЕС та відокремленого підрозділу «Атомремонтсервіс». Веломарафон проводився з метою підтримки позитивного іміджу атомної енергетики та інформування населення про продовження терміну експлуатації блока №3 Рівненської АЕС, як запоруки розвитку регіону та екологічного благополуччя населення. Абсолютним переможцем заїзду став велоспортсмен із Закарпаття Є. Закора, другим фінішував О. Кожадей з Енергодара і третім — електрослюсар РАЕС О. Кудрик. У групі ветеранів бронзовим призером велопробігу став генеральний директор РАЕС Павло Павлишин. Спонсором велопробігу, як і багатьох спортивних заходів року, був профспілковий комітет ДП НАЕК «Енергоатом» (голова — Лич О.В.).

Великі справи завжди розпочинаються з малого: із захоплення ділом Людей, відданих спорту та активному способу життя, які вміють зацікавити своїх друзів і колег. На Рівненській АЕС в останні роки справжній велосипедний бум, а змагання, велопробіги, поїздки на «сталевому коні» на відпочинок на Біле озеро стали для варашан буденними. Ось і цього разу працівники атомної станції підтримали почин активістів організації молоді і провели «День без авто» під гаслами «Я іду пішки» та «Я їду велосипедом». В один із днів станційники разом з профспілковими активістами та генеральним директором, великим шанувальником спорту Павлишиним П.Я., на роботу вранці вирушили на велосипеді або пішки і таким чином доклали скромних зусиль у збереження довкілля.

Родина працівників Рівненської АЕС Мирослава й Олексій Войтюки разом з сином Іллею стали переможцями Всеукраїнського фестивалю «Мама, тато, я — спортивна сім'я». Технік бухгалтерії АЕС Мирослава Войтюк — постійна учасниця змагань національного і міжнародного рівня, член збірної підприємства та Атомпрофспілки з волейболу. Її чоловік — начальник зміни турбінного цеху Олексій Войтюк підтримує дружину у спортивних захопленнях. Сім'я атомників обожнює туризм, лижі, рафтинг та велосипедний спорт, з дитинства привчають до занять спортом доньку й сина. З гордістю розповідають про досягнення дітей: донька завойовує призові місця у змаганнях з художньої гімнастики, а син здобуває перемоги в обласних та всеукраїнських турнірах з плавання.

Футбольна команда працівників Южно-Української АЕС «Тинь» приймала на майданчику спорткомплексу «Олімп» уславлених ветеранів київського «Динамо». Вік учасників команди «Тинь» — від 40 до 70 років. Зустріч зібрала багатьох шанувальників шкіряного м'яча і подарувала їм незабутні емоції, зустріч завершилася бойовою нічиєю — 7:7.

Талант і фантастична працездатність — це про Людмилу Бабак. Вихованка КДЮСШ ЗАЕС у червні виборола звання чемпіонки Європи з веслування на каное. Дівчина не зупинилася на досягнутому і через два місяці на змаганнях в південноафриканському місті Питермарийбурзі вперше стала ще й чемпіонкою світу з веслування на марафонській дистанції. На п'єдесталі пошани, коли лунав Гімн країни і підіймався Державний Прапор України на честь її перемоги, Людмила не стримувала сліз. Успіх спортсменки розділяє і її тренер — Сніжко С.С.

За підсумками анкети, яку щорічно напередодні Нового року проводить редакція газети «Атомник України», майстер спорту міжнародного класу, енергодарка Людмила Бабак була визнана найкращою спортсменкою Атомпрофспілки 2017 року.

Крім Л. Бабак до десятки кращих спортсменів року увійшли: В. Буцмай (кікбоксинг, РАЕС), Г. Дзеркаль (плавання, ЮУАЕС), А. Бондаренко (легка атлетика, СООП), Я. Давидчук (самбо, ХАЕС), О. Жовнір (фехтування, Нетішин), А. Кумейко (пауерліфтинг, ХАЕС), Р. Топоркова (пауерліфтинг, ЗАЕС), Л. Панюкова (армспорт, ЗАЕС).

Микола МЕРКУШЕВ

(Далі буде)

Існування профспілкового руху в Україні — це ознака рівня цивілізованості держави

НА ПІДТРИМКУ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

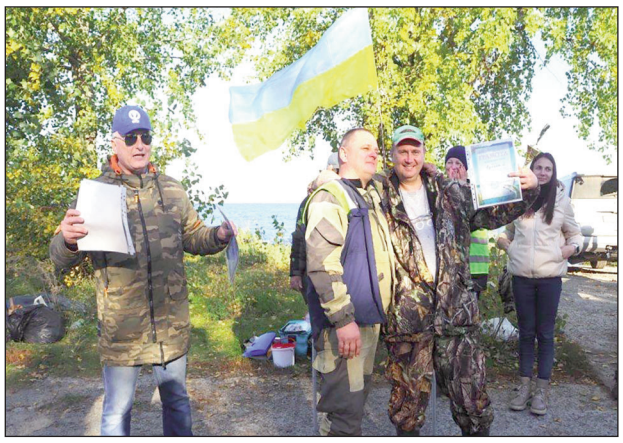

Риболовля з благодійною місією

У секторі №1 технологічної водойми Хмельницької АЕС відбулося благодійне змагання на кубок «Клубу рибалок-аматорів ВП ХАЕС» з лову хижої риби з човна, приуроченого до Дня захисників та захисниць України. У ньому взяли участь 34 команди, у складі кожної було по два учасника.

Велика ватага рибалок-аматорів виявила бажання взяти участь у благодійній акції на підтримку Збройних Сил України під час проведення змагання зі спортивної риболовлі. Перед стартом голова «Клубу рибалок-аматорів ВП ХАЕС» Сергій Онищук традиційно нагадав про основні правила поводження на технологічній водоймі та проведення змагання з вилову хижої риби з човна.

Рибальські плавзасоби вервечкою віддалялись від берега, щоб згодом завдяки силі потужних двигунів дістатися до місць, де за інтуїцією досвідчених рибалок можлива дислокація хижої риби. У секторі №1 є різні глибини, принаймні тут вони сягають до 18 метрів.

…Богдан Волянський та Ігор Максимчук, які представляли команду «Вулкан-2», віддалилися від берега на кілька сотень метрів. Перші закидання силіконових приманок довели, що у їхньому квадраті риби не бракує і вона показує активність. Але не кожне клювання увінчувалось результативністю: хижа риба часто зривалась із гачка. Рибалки раділи впійманим окуням та щуці масою понад кілограм, яка дісталась Ігорю Максимчуку. Богдан Волянський же упіймав щуку вагою 3 кілограми 750 грамів. Коли на березі представники команди після зважування дізнались про масу впійманої риби — то опинилися перед дилемою: боротись за призові місця чи упійману рибину заявити на номінацію «Найбільша риба». Зійшлися на останній версії.

Поки рибалки продовжували змагатися, на березі за участю ініціатора благодійної акції Сергія Онищука відбувся підрахунок зібраних під час акції коштів на потреби Збройних Сил України. Загальна сума склала 88 тисяч 60 гривень.

— Я вперше потрапила на спортивну риболовлю, яка проводиться «Клубом рибалок-аматорів ВП ХАЕС», — ділиться враженнями волонтерка, працівниця цеху теплової автоматики та вимірювань Ірина Гапук, — атмосфера неймовірна. Але найбільше радує те, що рибалки долучаються до благородної місії — допомоги нашим воїнам, що відстоюють незалежність України на передовій бойових дій. Серед них є й жителі Нетішина. Вже остаточно вирішено, що на зібрані кошти будуть придбані дизель-генератори, які відправимо нашим землякам. Символічно, що серед рибалок змагається команда військових з Рівного «Так треба», які перебувають зараз у відпустці.

Шість годин змагань промайнули якось непомітно. Настав час оголосити результати. Серед 68 учасників благодійного змагання перше місце виборола команда «Dodgers» у складі Олександра Каржау та Олександра Савченка із загальним результатом 10 кілограмів 420 грамів. Другою стала команда «Молодість», якій вдалося підняти із водяної товщі 9 кілограмів 350 грамів хижої риби. Третє місце дісталося гостям із Славути, які представляли команду «Щукастики» та показали результат — 8 кілограмів 969 грамів.

А найбільша риба? Інтрига розвіялась, коли було оголошено, що вона у заліку команди «Вулкан-2» — «трофей» інженера технагляду управління капітального будівництва Хмельницької АЕС Богдана Волянського.

Жодна спортивна риболовля не може обійтися без давнього ритуалу — приготування смачної рибальської юшки. Тут майстерність кухаря продемонстрував юрист Атомпрофспілки Олександр Брянчик. Усі переможці змагань одержали нагороди, які в урочистій атмосфері вручив голова ППО ХАЕС Михайло Гук. Він висловив надію, що традиція допомоги ЗСУ під час різних заходів триватиме.

За інформацією Олександра Шустерука

ЯДЕРНА ШКОЛА

Освітній проєкт для майбутніх атомників

Розпочато шостий сезон освітнього проєкту Рівненської АЕС «Ядерна школа». 49 старшокласників Вараської територіальної громади відвідали перший захід програми — знайомство та зустріч з керівництвом електростанції відбулися в інформаційному центрі «Полісся».

Навіть воєнний стан не може зупинити навчально-ознайомчий процес, адже перспективна молодь є тим необхідним елементом кадрового поповнення, що забезпечить стале функціонування об'єктів ядерної енергетики в майбутньому. Саме визначенню переваг та перспектив атомно-енергетичної галузі була присвячена зустріч т. в. о. генерального директора РАЕС та його заступника з персоналу з учнями ліцеїв та гімназій.

Цьогорічними слухачами «Ядерної школи», спільного проєкту РАЕС та громадської організації «Українське ядерне товариство», стали 35 учнів усіх шести Вараських ліцеїв, гімназій та ліцеїв Вараської територіальної громади, а також 14 учнів ПТУ РАЕС. На них упродовж навчального року чекає програма різноманітних екскурсій, лекцій, стажувань на посадах персоналу.

Т.в.о. генерального директора Рівненської АЕС Павло Ковтонюк наголосив на екологічності атомної генерації, вона визнана «зеленою» світовою спільнотою, та її перспективності, адже планується будівництво нових енергоблоків, зокрема на ХАЕС та РАЕС. Будівництво відповідно до Меморандуму «Енергоатома» з Компанією Westinghouse здійснюватиметься за технологією західних партнерів, тому й вимогою до молодих спеціалістів буде вільне володіння англійською мовою. Мотиваційним фактором для вибору професії атомника є й рівень заробітної плати, який є найбільшим в регіоні. Керівник електростанції зауважив, що чимала увага нині приділяється фізичній захищеності РАЕС: «Діяльність з обороноздатності електростанції не зупиняється, навпаки, йде збільшення засобів і в кількісному, і в якісному контексті. Адже стабільна робота підприємства можлива завдяки спільним зусиллям ЗСУ, ДСНС, персоналу Компанії».

Павло Ковтонюк підкреслив важливість стійкості енергосистеми країни, зважаючи на руйнування росією деяких об'єктів енергетики, він закликав молодь до свідомого використання електроенергії у пікові часи навантаження з 19 до 23 години. Навіть зменшення енергоспоживання на 10% призведе до недопущення віялових відключень в країні.

Про РАЕС, як підприємство з багатогранною діяльністю, розповів т. в. о. заступника генерального директора електростанції з персоналу Валерій Ковальчук. Він ознайомив учнів із призначенням об'єктів соціальної інфраструктури РАЕС, які доступні кожному мешканцю міста-супутника та сприяють змістовному дозвіллю, розвитку талантів і відкриттю нових здібностей, підтриманню фізичної форми та зміцненню здоров'я. «Якщо на підприємстві створено умови для активного відпочинку та особистісного розвитку, тоді й робота приносить задоволення», — підкреслив В. Ковальчук.

СПОРТИВНІ ТАЛАНТИ АТОМНИХ МІСТ

Золота перемога южноукраїнця Дениса Середіна!

21-23 жовтня у м. Мукачеве Закарпатської області відбувся чемпіонат України з греко-римської боротьби серед спортсменів до 16 років. Участь у змаганнях взяли 217 юних борців з 19 областей нашої держави.

Спортивну честь Миколаївщини на борцівському килимі у складі збірної команди області захищали і представники южноукраїнської школи греко-римської боротьби — вихованці спорткомплексу «Олімп» УСО ВП ПАЕС.

Зі своїм завданням наші хлопці впоралися на відмінно! Залікові 33 рейтингові очка южноукраїнців до загального командного заліку збірної області, який склав загалом 66 очок, та золота медаль чемпіонату України!

Чемпіоном України серед кадетів у ваговій категорії до 45 кг став Середін Денис! Здобувши перемоги над представниками Закарпаття, Сумщини та Київської області, він став найкращим серед 12 спортсменів цієї вагової категорії. Ще один наш спортсмен, Шульга Микита, впевнено отримавши дві перемоги над борцями Закарпатської та Черкаської областей, але допустивши прикру помилку у чверть фіналі змагань при проведенні технічної дії, на жаль, вибув з боротьби за медалі чемпіонату України, посівши 7 місце серед 32 спортсменів вагової категорії до 60 кг. Проте не помиляється тільки той, хто не ризикує та нічого не робить, як на килимі, так і в житті! Якісно зроблений аналіз над помилками — це досвід, який піднімає людину на щабель вище! Тому вся южноукраїнська борцівська родина вірить у наполегливість Микити щодо підкорення найвищих спортивних висот та бажає йому успіхів на цьому шляху!

Звісно, що попереду аналіз виступів спортсменів, розбір «польотів», робота над помилками, корегування планів підготовки до нових офіційних стартів кожному з вихованців, кропітка та щоденна праця, результатом якої і стає золото чемпіонату України та перемоги на чемпіонатах Європи та світу. Але все це буде незабаром… А зараз ми щиро вітаємо тренерів-викладачів СК «Олімп» УСО ВП ПАЕС Карая Бутхузі та Чебанова Дениса з іще одним чемпіоном України та бажаємо їм наснаги й завзяття на тренерському поприщі!

Вітаємо з перемогою і самого спортсмена — Середіна Дениса! Він довго йшов до своєї мети. Протягом двох останніх років ставав бронзовим та срібним призером чемпіонатів України. Влітку 2022 року у складі збірної команди України брав участь у чемпіонаті Європи серед юнаків U-15 у м. Загреб (Хорватія). І нарешті збулась одна зі спортивних мрій — виграти золото чемпіонату України!

Вітаємо також з цим успіхом і тренерів міста Вознесенська — Матієва Володимира та Сорочана Геннадія! Це саме ті люди, професіонали своєї справи, які заклали основи та любов до такого виду спорту як греко-римська боротьба майбутньому чемпіонові. Денис разом зі своїм молодшим братом та батьками проживає у м. Вознесенськ, де й починав свої заняття боротьбою.

Понад два роки, щодня, а під час канікул у загальноосвітніх школах двічі на день батьки, попри негоду, свою професійну зайнятість та ще багато факторів, возять обох хлопців з Вознесенська до Южноукраїнська на тренування секції греко-римської боротьби.

Можливо, це і є та сама складова успіху: беззаперечна роль батьків та їхня безсумнівна довіра професіоналізму тренерів, щоденна та злагоджена робота наставників, які є прикладом для своїх вихованців і в побуті, і на борцівському килимі, та величезне бажання самої дитини!

Катерина СПАНЧАК

Відсутність інформації про зроблену профспілковою організацією справу — це відсутність самої справи!

Атомник України
Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Поштова адреса редакції: вул. Хрещатик, 22, а/с 393 м. Київ, 01001
Газета «Атомник України»
Головний редактор Людмила ГАП'ЮК
Телефон: (044) 205-74-20
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
atomnik@gmail.com
http://www.atomprofspilka.info

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766
За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію КВ №4480 від 21.08.2000 року
Газета віддрукована у ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ»: 04073, м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14.
Тираж 5000